

اگر می خواهید عکس های فوق العاده بگیرید این کتاب را بخوانید.

هنری کارول
مترجم: آلما بهمن پور

۱۱۲	تشخیص خوب و بد	۷۶	تراز سفیدی	۳۶
۱۱۴	چطور عکس دلخواه را بگیریم	۷۸	فلاش خودکار	۳۹
۱۱۷	یک موضوع، یک عکس	۸۰	فلاش تکمیلی	۴۰
۱۱۸	اهمیت پنهان کاری			۴۲
۱۲۰	قدرت یک پروژه	۸۳	لنزها	۴۴
۱۲۲	و آن چیز فوق برنامه	۸۴	لنز به زبان ساده	۴۸
		۸۶	زاویه باز/فاصله‌ی کانونی کوتاه	۵۰
	ضمیمه	۹۰	تله فوتو/ فاصله‌ی کانونی بلند	۵۴
۱۲۴	عیب‌یابی	۹۴	فاصله‌ی کانونی استاندارد	۵۵
		۹۷	لنزهای پرایم	
		۹۹	عکاسی ماکرو	۶۱
		۱۰۱	دیدن	۶۲
		۱۰۲	لحظات سرنوشت‌ساز	۶۴
		۱۰۴	خطرات کمال‌گرایی	۶۹
		۱۰۶	زیبایی غیرمنتظره	۷۰
		۱۰۹	جهان بی‌واسطه	۷۲
		۱۱۰	نظرگاهی متفاوت	۷۴

	معرفی		سرعت شاتر پایین	۳۶
	نخست همه چیز را کنار بگذارید	۶	سرعت شاتر پایین در شب	۳۹
			سرعت شاتر بالا	۴۰
	ترکیب بندی	۹	دریچه‌ی دیافراگم و تقدم دیافراگم	۴۲
	خطوط راهنما	۱۰	عمق میدان مسطح	۴۴
	منظره یا پرتره	۱۲	عمق میدان عمیق	۴۸
	قاب بندی	۱۴	ایزو	۵۰
	توجه به پیش‌زمینه	۱۶	دستی	۵۴
	نزدیک شدن	۱۹	جبران نوردهی	۵۵
	تقارن	۲۰		
	قانون یک سوم	۲۲	نور	۶۱
	پرداختن به کادر	۲۵	نور تند	۶۲
	قانون شکنی	۲۶	نور نرم	۶۴
			نور تند (ادامه)	۶۶
	نوردهی	۳۱	نور نرم (ادامه)	۶۹
	مودها	۳۲	نور تند (ادامه)	۷۰
	مود «برنامه»	۳۳	نور نرم (ادامه)	۷۲
	سرعت شاتر و «تقدم شاتر»	۳۴	نور طبیعی و نور مصنوعی	۷۴

«شما عکس نمی‌گیرید، عکس می‌سازید»

(انسل آدامز^۱)

«شما عکس نمی‌گیرید، عکس می‌سازید»

در این کتاب ۵۰ عکاس مختلف معرفی شده‌اند. جماعتی از همه‌رنگ، هر کدام از آنها سبک و سیاق، علایق، و شیوه‌ی کار خاص خودش را دارد. اگر این عکاسان را در یک اتاق کنار هم بگذارید، ممکن است دعوا بالا بگیرد.

اما هر اندازه هم که از یکدیگر متفاوت باشند، همگی در یک چیز مشترک‌اند. و آن درک اهمیت یکی از مهم‌ترین جنبه‌های عکاسی است؛ ترکیب‌بندی.

ترکیب‌بندی را همچون ستون‌های تصویر خود در نظر بگیرید. و ستون‌ها، همان‌طور که در یک ساختمان لازم است، باید قوی باشند.

ترکیب‌بندی درباره‌ی این است که چطور می‌خواهید عناصر بصری تصویر خود را بچینید. ترکیب‌بندی امری متغیر و ذهنی است، و اغلب بیش از آنکه بتوان محاسبه‌اش کرد، باید آن را حس کرد. اما لازم نیست صحبت از این احساسات موجب نگرانی شما شود، چراکه من برخی تکنیک‌های پایه‌ای را به شما نشان خواهم داد که برای شروع کمکتان می‌کند.

این‌ها تکنیک‌هایی هستند که عکاسان بزرگ همواره از آنها استفاده می‌کنند؛ به علاوه، این تکنیک‌ها در جا به جا به عکس‌های شما جان می‌بخشند.

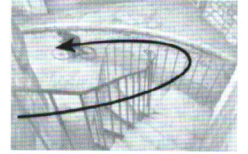
¹Ansel Adams

سنگ یک‌تکه، چهره‌ی یک نیم‌قله
پارک ملی یوزمیت، کالیفرنیا
انسل آدامز

۱۹۲۷

در جستجوی خطوط راهنما باشید

برای نمونه‌های دیگر:

الکان حسن ص ۲۱

لوکا کامپوتو ص ۳۸

چونل سترن فلد ص ۶۸

جینلویپ سیف ص ۸۸

ترکیب بندی‌های خوب شما را به سفر می‌برند. چشمانتان در مسیری بخصوص روی تصویر هدایت شده و به جایی که عکاس می‌خواسته منتهی می‌شوند.

در این عکس، هزی کارتیه - برسون^۱، با به‌کارگیری صحنه‌ای ساده، اثر زیبایی خلق کرده است. نقطه‌نگاه قدرت‌مند و رو به پایین، بلافاصله موجب می‌شود حس کنیم در حال سقوط به درون ترکیب بندی هستیم. نگاه ما به سرعت روی زرده‌های پیش‌زمینه قفل می‌شود و از پله‌ها پایین می‌رود. همان‌طور که زرده‌ها به سمت چپ انحنای می‌یابند حاشیه‌ی جدول قدرت بیشتری پیدا می‌کند. تازه اینجاست که ما به سمت موضوع عکس می‌چرخیم، مردی سوار بر دوچرخه که با سرعت رد می‌شود.

این مسیر بصری شدیداً کنترل شده، «خط راهنما» نامیده می‌شود و عکاس‌ها عاشق آن هستند.

برای ساختارمند کردن ترکیب بندی و جلب بیننده به عناصر کلیدی تصویر، از خطوط اصلی استفاده کنید.

بیشتر اوقات یک خط راهنمای محوری تنها چیزی است که نیاز دارید. این خطوط وقتی بیشترین قدرت را دارند که از لبه کادر به داخل کشیده شوند.

اگر حواستان را جمع کنید خطوط راهنما را همه‌جا خواهید یافت، از راه آهن‌های نزدیک شونده تا شاخه‌ی یک درخت یا ترک‌های سطح یک تخته سنگ. از اینکه این خطوط را در عکس‌هایتان به طرز خیلی آشکاری به کار ببرید خجالت نکشید.

در این مورد، کارتیه-برسون چشم‌های ما را با حرکتی کمانی در سطح تصویر حرکت می‌دهد تا جوهره‌ی این تصویر یعنی حرکت را تشدید کند.

1|Henry Cartier-Bresson 2|Leading lines

ناحیه‌ی ور.

ایتر فرانسه

هنری کارتیه برسون

۱۹۳۱